

Г.О. СЛАБКИЙ, С.В. ЗБІТНЄВА (Київ)

ОПТИМІЗОВАНА ФУНКЦІОНАЛЬНО-ОРГАНІЗАЦІЙНА СИСТЕМА СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ОФТАЛЬМОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Український інститут стратегічних досліджень МОЗ України

Представлено систему оптимізації офтальмологічної допомоги населенню України в рамках реформування галузі охорони здоров'я, яка ґрунтуються на трьох основних компонентах – структурі, процесі і результативності – і має п'ять складових: структурна перебудова служби, управління службою, удосконалення кадрового забезпечення, безперервне підвищення якості медичної допомоги, матеріально-технічне та технологічне забезпечення оптимізованої системи служби офтальмологічної допомоги.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: **офтальмологічна допомога, система оптимізації, реформування галузі охорони здоров'я.**

На даному етапі розвитку системи охорони здоров'я проводиться її реформування, яке визначено Державною програмою «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» [8]. Підходи до реформи галузі охорони здоров'я науково обґрунтовані і носять комплексний характер [3;4].

Значне місце в проведенні реформи займає організація офтальмологічної допомоги населенню, враховуючи медичне, економічне та соціальне значення патології органу зору [2;7].

Мета роботи: науково обґрунтувати систему оптимізації офтальмологічної допомоги населенню України в умовах реформування галузі охорони здоров'я для підвищення її якості та ефективності.

Матеріали і методи. В ході роботи використовувалися методи системного підходу, інформаційно-аналітичний, бібліосемантичний.

Результати дослідження та їх обговорення. Організація системи офтальмологічної допомоги – складне і багатокомпонентне поняття, яке об'єднує два аспекти: об'єктивний (організація офтальмологічної допомоги в закладах охорони здоров'я) та суб'єктивний (офтальмологічна допомога, як вона сприймається медичними працівниками та пацієнтами). На рис. 1 наведена модель системи офтальмологічної допомоги, що ґрунтуються на трьох основних компонентах – процесі, структурі і результативності, запропонована A. Donabedian для оцінки якості медичної допомоги, яка широко використовується в організації охорони здоров'я в різних країнах світу [13;14].

Структурна компонента системи офтальмологічної допомоги населенню характеризується і оцінюється можливістю первинної ланки ПМСД надавати медичну допомогу при патології орга-

ну зору, відповідно до компетенцій сімейних лікарів, мережею спеціалізованих офтальмологічних кабінетів та стаціонарних відділень другого та третього рівнів надання медичної допомоги, рівнем забезпечення і якістю ресурсів (фінансових, кадрових, матеріально-технічних, інформаційних) та організаційних форм офтальмологічної допомоги.

Таким чином, структура характеризує умови для забезпечення якісною та доступною офтальмологічною допомогою. Структурний аспект визначається як по відношенню до закладу охорони здоров'я (структурні підрозділи) з їх ресурсним забезпеченням (кадровим, матеріально-технічним), організацією роботи, так і до кожного медичного працівника системи офтальмологічної допомоги окремо. В цьому випадку оцінюються його професійні якості: suma знань, умінь, навичок з надання офтальмологічної допомоги із застосуванням сучасних клінічних технологій. Крім того, важливим аспектом структурної компоненти є наявність галузевих нормативів офтальмологічної допомоги та їх знання і вміння застосовувати у клінічній практиці медичними працівниками.

Процесна компонента системи офтальмологічної допомоги є складовою сучасного управління організацією медичної допомоги пацієнтам в цілому, оскільки вона задіяна в лікувально-діагностичному процесі на всіх етапах та рівнях надання медичної допомоги та переплітається з іншими медичними спеціальностями. Вона включає технології надання спеціалізованої офтальмологічної медичної допомоги на всіх рівнях, тобто виконання медичним персоналом своїх функцій з офтальмологічної допомоги, взаємовідносин між медичним персоналом в межах локальних клінічних протоколів, лікуючими лікарями та пацієнтами. Лікуючі лікарі повинні використо-

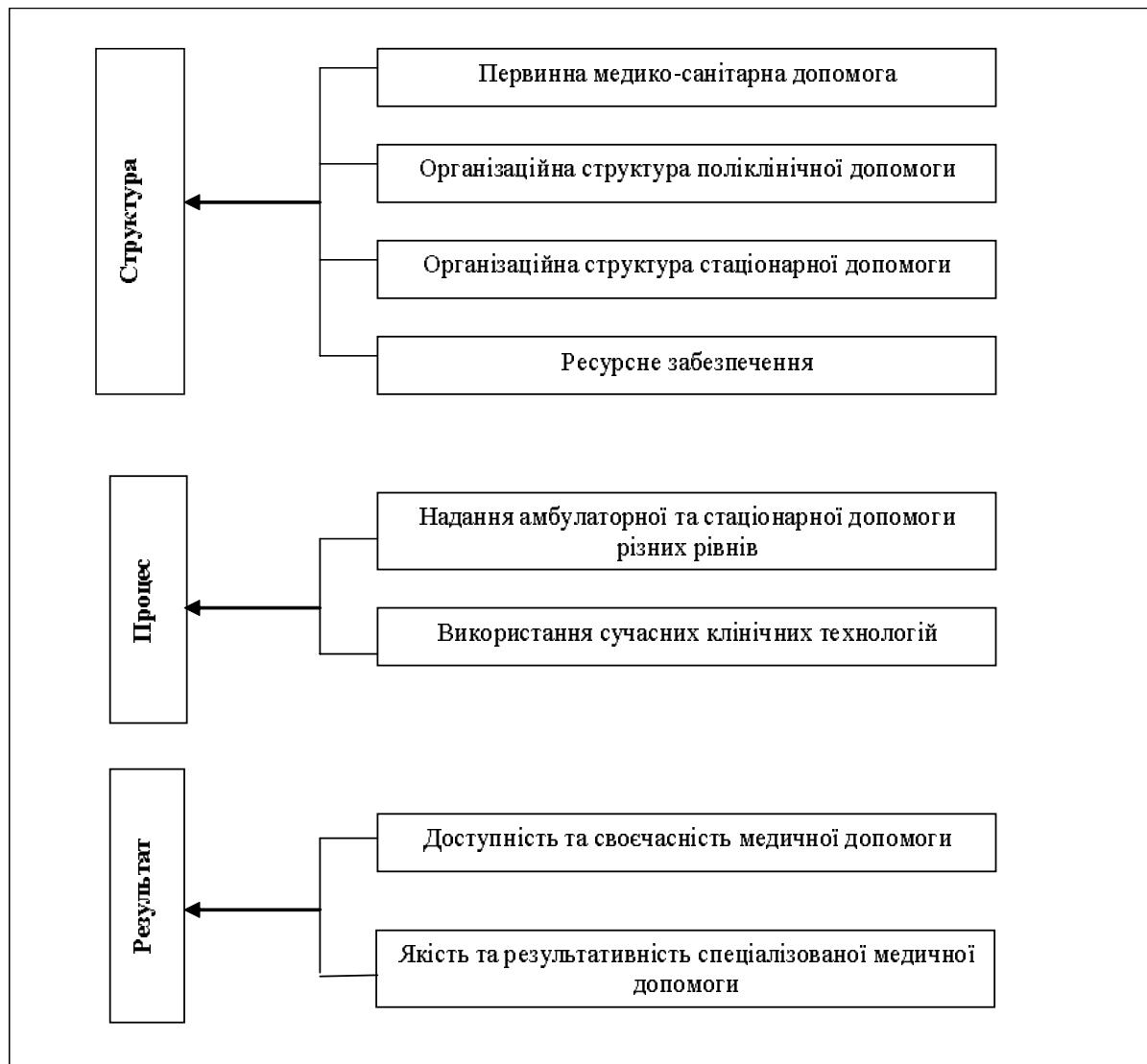

Рис. 1. Організаційна структура служби офтальмологічної допомоги

вувати сучасні клінічні протоколи в лікувальному процесі: від профілактики захворювань, постановки діагнозу, лікування, реабілітації пацієнтів.

Результат – це компонента системи офтальмологічної допомоги, що відображає її ефективність. Оцінка за результатами включає своєчасність, якість та ефективність медичної допомоги, у т.ч. зниження рівня втрати зору і ефективність використання ресурсів.

З позиції системного підходу всі вказані компоненти офтальмологічної допомоги пов’язані між собою (рис. 1). Так, на якість та ефективність діяльності офтальмологічної служби впливає наявність та якість обладнання, застосування сучасних клінічних технологій, рівень кваліфікації персоналу, раціональність організаційної структури служби, механізми взаємодії медичних працівників, як за рівнями медичної допомоги, так і клінічних підрозділів закладу охорони здоров’я, тощо. Отже, на результативність діяльності офтальмологічної служби можна впливати через

удосконалення ресурсного забезпечення і заходів організаційно-управлінського характеру (структурної реорганізації офтальмологічної служби в цілому).

За даними наукової літератури [11], результативність медичної допомоги на 80–95% залежить від дефектів організації та управління, рівня професійної підготовки лікарів-офтальмологів, якості обладнання, застосування технологій з доведеною ефективністю, а також від рівня підготовки управлінців охорони здоров’я. Тобто розв’язання проблем щодо підвищення ефективності діяльності служби офтальмологічної допомоги лежить у площині удосконалення її структури із визначенням видів та обсягів медичної допомоги за рівнями її надання, починаючи з первинної ланки, розвиток якої є пріоритетним в країні та в межах госпітальних округів, і створення центрів мікрохірургії ока.

На рівні консультивативних поліклінік рекомендується створення кабінетів оптометрії, а в складі

консультативно-діагностичних центрів – офтальмологічних кабінетів. Ці структури створюються для надання спеціалізованої амбулаторної допомоги.

З метою підвищення рівня якості і діагностики захворювань на первинному рівні рекомендується оснащення сімейних амбулаторій офтальмологічним обладнанням відповідно до табеля оснащення сімейних амбулаторій та створення умов для проведення скринінгових досліджень на раннє виявлення глаукоми та інших хвороб органу зору [10], що підтверджується і досвідом діяльності системи первинної медичної допомоги країн Європи, ЄС та СНД. За допомогою таких скринінгових досліджень можна забезпечити виявлення захворювань, що призводять до втрати зору, на доклінічному етапі їх розвитку та провести своєчасне якісне лікування і реабілітацію.

Стаціонарні офтальмологічні відділення з метою надання стаціонарної спеціалізованої медичної допомоги другого рівня рекомендовано для створення у лікарнях інтенсивного лікування другого рівня, а центрів мікрохірургії ока – на базі відділень офтальмології обласних лікарень.

Така структурна перебудова служби офтальмологічної допомоги, в якості експерименту, має проводитися в рамках відпрацювання пілотних проектів з оптимізації системи надання медичної допомоги в Донецькій, Дніпропетровській, Вінницькій областях та м. Києві. Вона дозволить забезпечити впровадження сучасних клінічних технологій та підвищити якість медичної допомоги із зниження рівня повної та часткової сліпоти хворих на хвороби органу зору при більш раціональному використанні всіх видів ресурсів: кадрових, фінансових, матеріально-технічних.

При проведенні теоретичного обґрунтування концептуальних підходів до оптимізації системи служби офтальмологічної допомоги в Україні ми спиралися на ряд міжнародних документів.

Так, в Талліннській хартії «Система охорони здоров'я – добробут» (25–27 червня 2008 р.), зокрема, зазначається, що пацієнтам потрібно забезпечити доступ до високоякісної медичної допомоги, і висловлюється впевненість у тому, що постачальники послуг у своїй роботі спираються на найсучасніші і надійні дані в медичній науці, а також використовують найбільш адекватні технології, забезпечуючи ефективність і безпеку втручань.

Щодо питань фінансування системи охорони здоров'я у Хартії зазначається, що механізми фінансування повинні забезпечувати можливість перерозподілу ресурсів з метою оптимального надання медико-санітарних послуг, а «загальний характер розподілу ресурсів повинен забезпечувати необхідний баланс із метою найбільш повного задоволення поточних та прогнозованих потреб охорони здоров'я» [9].

Крім того, нами використано дані вітчизняних досліджень щодо недоліків в організації діяльності офтальмологічної служби [1;6], результати яких вказали на відсутність дієвого контролю якості спеціалізованої медичної офтальмологічної допомоги та індикаторів, за якими має оцінюватися ефективність та якість наданої медичної допомоги. Наслідком цього є високий рівень неконтрольованих дефектів лікувально-діагностичного процесу, підвищення фінансових витрат, відсутність у керівників дієвих інструментів для управління службою, особливо на первинному та вторинному рівнях, що вкрай важливо при організації медичної допомоги населенню в цілому.

Тому нами для подальшого обґрунтування оптимізації системи офтальмологічної служби використані як міжнародні, так і національні стандарти надання офтальмологічної допомоги.

Ми виходили з наступних положень:

- для отримання кращих результатів систему необхідно змінювати;
- результативність системи визначається її властивостями;
- різні вкладення в систему гарантують поліпшення тільки в тій мірі, в якій вони можуть вплинути на зміну системи, тобто будь-яка діяльність (навчання, заохочення, оцінка) призводить до поліпшення тільки якщо має місце відповідне покращення самої системи;
- змінам мають піддаватися не тільки окремі компоненти системи служби офтальмологічної допомоги (структурна, процес, результат), але і зв'язки між ними.

Виходячи з цього, безперервне підвищення якості офтальмологічної допомоги передбачає комплексний, інтегрований і динамічний підхід, спрямований на поліпшення результатів діяльності системи в цілому (системний підхід) шляхом постійної модифікації і вдосконалення як її складових, так і взаємозв'язків між ними, виявлення і вирішення існуючих проблем [5].

Проведене теоретичне обґрунтування концептуальних підходів було використано при розробці концептуальної моделі розвитку служби офтальмологічної допомоги на регіональному рівні.

Основними складовими концептуальної моделі розвитку служби офтальмологічної допомоги стали її структурна перебудова із створенням системи офтальмологічної допомоги за етапами та рівнями її надання, матеріально-технічне оснащення відповідно до табелю оснащення та впровадження сучасних клінічних технологій медичної допомоги шляхом розробки і застосування локальних клінічних протоколів на рівні госпітального округу, що поряд з безперервною підготовкою медичних працівників є основними компонентами безперервного підвищення якості медичної допомоги хворим з хворобами органу зору (рис. 2).

Важливою складовою концептуальної моделі розвитку служби офтальмологічної допомоги на регіональному рівні є її кадрове забезпечення, яке передбачає забезпечення офтальмологічної служби кваліфікованими спеціалістами та фахівцями з безперервним підвищеннем їх професійної майстерності, включаючи лікарів загальної практики-сімейних лікарів.

Нами науково обґрунтовано систему оптимізації служби офтальмологічної допомоги населенню.

Оптимізація системи охорони здоров'я, яка започаткована Президентом України [8], передбачає необхідність подальшого розвитку системи медичної допомоги на засадах, які мають забезпечити:

- доступність якісних медичних послуг відповідно до медичних показань для всіх тих, хто їх потребує;
- впровадження сучасних високоефективних медичних технологій, заснованих на доказах;
- відповідність структури медичних послуг, які фінансуються за рахунок державних коштів, реальним медичним потребам різних груп населення;
- захист населення від зубожиння, пов'язаного з необхідністю самостійно оплачувати необхідні медичні послуги, у тому числі при отриманні спеціалізованої офтальмологічної допомоги;
- підвищення ефективності використання всіх наявних у системі медичної галузі видів ресурсів.

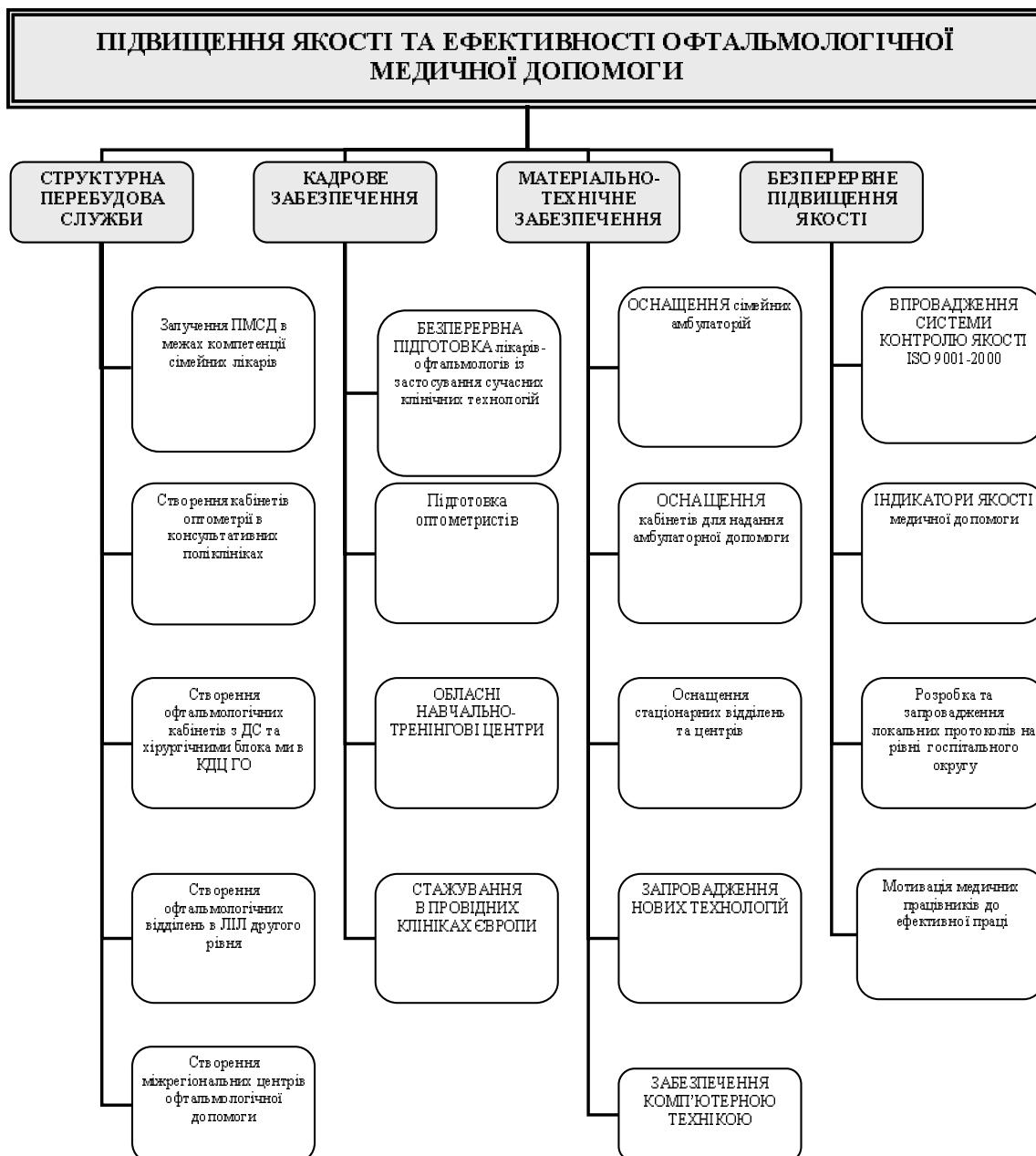

Рис. 2. Концептуальна модель розбудови служби офтальмологічної медичної допомоги

З цією метою в діяльність закладів охорони здоров'я передбачається запровадити сучасні економічні механізми, що дозволяють мотивувати постачальників медичних послуг одночасно і до підвищення якості, і до поліпшення економічної ефективності своєї діяльності.

Базуючись на теоретично обґрунтованих концептуальних підходах розвитку офтальмологічної допомоги, з позиції системного підходу визначено пріоритетні проблеми та можливі шляхи їх усунення. Ключовою ідеєю у вирішенні поставлених задач стало послідовне вирішення проблеми забезпечення пацієнтів доступною та якісною офтальмологічною допомогою, шляхом оптимізації структури і процесів медичної допомоги хворим на хвороби органу зору на основі наукового аналізу даних, отриманих в ході проведення дослідження.

Методологія розбудови задач, сутністьожної з яких спрямована на досягнення кінцевої мети – підвищення якості та ефективності медичної допомоги, потребують вирішення конкретних проблем, а також стратегічних напрямів їх розвитку.

Виходячи із зазначеного, ми виділили групу завдань (рис. 3). Як видно з рисунку, стратегія розвитку служби офтальмологічної допомоги має п'ять складових: структурна перебудова служби, управління, удосконалення кадрового забезпечення, безперервне підвищення якості медичної допомоги, матеріально-технічне та тех-

нологічне забезпечення оптимізованої системи служби офтальмологічної допомоги.

Далі розглянемо змістожної складової.

1. Структурна перебудова служби

Вирішення цього завдання полягає в наступному:

- посилення первинної ланки надання медичної допомоги при захворюваннях ока шляхом залучення до надання медичної допомоги хворим з хворобами органа зору лікарів загальної практики-сімейних лікарів в межах їх компетенції;

- раціональне використання кадрових ресурсів лікарів-офтальмологів за рахунок створення: на базі консультативної поліклініки кабінету оптометрії з наданням медичної допомоги в межах компетенції оптометриста;

- створення на базі консультативно-діагностичного центру госпітального округу консультативно-лікувального кабінету з хірургічним блоком для проведення амбулаторних хірургічних втручань та денним стаціонаром для лікування хворих з хворобами органа зору, що дозволить провести скорочення ліжкового фонду та більш раціонально використовувати фінансові ресурси;

- створення в складі лікарень інтенсивного лікування другого рівня офтальмологічних відділень для цілодобового надання медичної допомоги пацієнтам, що поступають до лікарів (розроблене положення про офтальмологічне

Примітка: ЗОЗ – заклад охорони здоров’я; СЛ – сімейний лікар; ДС – денний стаціонар; КДЦ – клініко-діагностичний центр; ЛІЛ – лікарня інтенсивного лікування; ПМСД – первинна медико-санітарна допомога

Рис.3. Стратегія розвитку служби офтальмологічної допомоги

відділення затверджено наказом МОЗ України від 30.XII.2011 р. №1008);

- створення на базі офтальмологічних відділень обласних лікарень міжрегіональних центрів мікрохірургії ока з визначенням показань для госпіталізації у відповідні центри, які нами відпрацьовано;

- комп'ютеризація служби із забезпеченням електронного документообігу та єдиного реєстру населення з патологією органу зору.

2. Матеріально-технічне та технологічне забезпечення

Складовими рішення цієї задачі є забезпечення базовим діагностичним та лікувальним обладнанням та комп'ютерною технікою служби офтальмологічної допомоги населенню відповідно до табелів оснащення, які розроблено за нашою участю.

Надзвичайно важливим питанням є впровадження сучасних клінічних технологій, заснованих на доказах, які використовуються в країнах ЄС. Вони мають стати основою національних стандартів та на їх базі здійснена розробка локальних клінічних протоколів на рівні госпітальних округів.

3. Кадрове забезпечення та безперервне підвищення професійної майстерності спеціалістів та фахівців

Ця задача передбачає сучасну підготовку лікарів-офтальмологів та оптометристів відповідно до сучасних технологій клінічної практики, що ґрунтуються на доказах, та використання в діагностичному, лікувальному і реабілітаційному процесах сучасної апаратури. Для цього передбачено:

- первинну підготовку лікарів-офтальмологів на медичних факультетах ВМНЗ IV рівня акредитації;

- безперервну післядипломну підготовку спеціалістів та фахівців шляхом:

- a) організації навчальних тренінгових центрів на базі центрів мікрохірургії ока із залученням до цієї роботи кафедр офтальмології ВМНЗ IV рівня акредитації;

- b) проходження курсів тематичного удосконалення та передатестаційних циклів академій післядипломної освіти;

- b) стажування лікарів-офтальмологів у провідних клініках Європи, що дасть можливість не тільки оволодіти сучасними технологіями медичної допомоги, але й перейняти досвід організації даного виду медичної допомоги.

Надзвичайно важливим питанням є підготовка лікарів загальної практики-сімейних лікарів, в межах їх компетенції, з питань надання первинної медичної допомоги при хворобах органу зору. Це стосується використання профілактичних, скринінгових технологій та надання первинної медичної невідкладної та лікувально-реабілітаційної допомоги. З цією метою рекомендується на додипломному рівні навчання вести курс підготовки студентів з первинної медичної допомоги

при хворобах ока та його придаткового апарату; на післядипломному рівні навчання проходження курсів підготовки на кафедрі офтальмології та короткотривалих тренінгів, які присвячені окремим темам первинної медичної допомоги при патології органу зору на базі обласного тренінгового центру.

Надзвичайно важливим питанням також є запровадження системи підготовки оптометристів.

4. Безперервне підвищення якості медичної допомоги

Основними складовими рішення даної задачі є:

- запровадження системи внутрішнього та зовнішнього контролю якості медичної допомоги;
- розробка та запровадження індикаторів якості та ефективності офтальмологічної медичної допомоги;
- впровадження сучасних клінічних технологій надання офтальмологічної допомоги;
- стандартизація всіх етапів та складових медичної допомоги пацієнтам офтальмологічного профілю;
- розробка та запровадження локальних клінічних протоколів на рівні госпітального округу;
- важливим напрямком підвищення ЯМД є мотивація медичних працівників до ефективної праці.

5. Управління офтальмологічною службою

На базі концептуальної моделі розвитку офтальмологічної служби та представлених моделей, із застосуванням теорії системності, обґрунтована і розроблена модель управління системою офтальмологічної допомоги, яка складається з об'єкту і суб'єкту управління та блоку наукового регулювання.

На рівні МОЗ України відповідальним за організацію офтальмологічної допомоги є Департамент реформування та розвитку медичної допомоги.

Нами розроблена функціонально-організаційна модель управління системою офтальмологічної допомоги, де об'єктом управління є служба, а суб'єктом, який нею керує на рівні закладу охорони здоров'я, є головний лікар закладу охорони здоров'я, а на рівні регіону – керівник управління охорони здоров'я відповідного рівня.

В процесі управління службою офтальмологічної допомоги передбачається наявність та систематичне (щоденне) поповнення всіх видів інформації з питань медичного забезпечення пацієнтів офтальмологічного профілю, наявність ресурсів і управління.

Для цього нормативно-розпорядча інформація стосовно організації та діяльності офтальмологічної служби (постанови Кабінету Міністрів, накази МОЗ щодо нормативів, технологій тощо) своєчасно надходить до закладів охорони здоров'я. Наукова інформація має бути своєчасною і доступною для апарату управління всіх рівнів. Це стосується статистичних, фінансово-економічних

мічних, кадрових показників, інформації щодо результатів діяльності офтальмологічної служби, яка розповсюджується на кожний ієрархічний рівень за допомогою створеної інформаційно-довідкової системи. Інформація з особистих джерел включає дані медико-соціологічних досліджень, що передбачені в закладах охорони здоров'я стосовно задоволення пацієнтів якістю офтальмологічної допомоги, спілкуванням з медичним персоналом тощо та статистичні дані про діяльність системи.

Отже, в питанні забезпечення права пацієнтів на охорону здоров'я, якісну і доступну медичну допомогу важливою є оптимізація системи забезпечення населення офтальмологічною допомогою на основі трьох головних компонентів (суб'єкта і об'єкта управління та блока науково-регулювання) з використанням шести аспектів системного підходу.

Ключовою ідеєю у досягненні поставлених задач стало послідовне вирішення пріоритетної проблеми забезпечення населення доступною та якісною офтальмологічною медичною допомогою, заснованою на доказах.

Оптимізована система офтальмологічної допомоги ґрунтуються на етапності надання медичної допомоги хворим з хворобами органу зору в рамках реформування системи медичної допомоги населенню шляхом:

- на амбулаторно-поліклінічному етапі залучення до її надання ПМСД в рамках компетенції лікарів загальної практики-сімейних лікарів, створення на базі консультативної поліклініки кабінету оптометрії з наданням медичної допомоги в межах компетенції оптометриста; на базі консультативно-діагностичного центру госпітального округу консультативно-лікувального кабінету з хірургічним блоком для проведення амбулаторних хірургічних втручань та денним стаціонаром для лікування хворих з хворобами органу зору та створення в складі лікарень інтенсивного лікування другого рівня офтальмологічних відділень для цілодобового надання медичної допомоги, що поступають до лікарні, та на базі офтальмологічних відділень обласних лікарень міжрегіональних центрів мікрохірургії ока, запровадження системи управління якістю офтальмологічної медичної допомоги, запровадження системи підготовки оптометристів), інтеграція яких з раніше існуючими та функціонально удосконаленими надали системі нових якостей із досягненням головної мети дослідження.

- на стаціонарному етапі створення в складі лікарень інтенсивного лікування другого рівня офтальмологічних відділень для цілодобового надання медичної допомоги пацієнтам, що поступають до лікарні, та створення на базі офтальмологічних відділень обласних лікарень міжрегіональних центрів мікрохірургії ока з визначенням показань для госпіталізації у відповідні центри;

- безперервна професійна підготовка лікарів-офтальмологів на післядипломному рівні та створення системи підготовки оптометристів;

- забезпечення якості медичної допомоги шляхом застосування сучасних клінічних технологій та запровадження локальних клінічних протоколів на рівні госпітального округу і визначення індикаторів якості та ефективності надання офтальмологічної медичної допомоги на кожному етапі та рівні її надання.

Використання даної системи дозволяє при оптимальних затратах усунути матеріально-технічні фактори ризику несвоєчасного, неповного та неякісного забезпечення населення офтальмологічною допомогою.

Оптимізована система офтальмологічної медичної допомоги побудована на новій організаційній системі надання первинної та вторинної медичної допомоги населенню, що відпрацьовується в пілотних регіонах, і ґрунтуються на:

1. Наявних елементах системи охорони здоров'я, причетних до забезпечення населення офтальмологічною медичною допомогою – первинна медико-санітарна допомога.

2. Наявних складових, але частково змінених за рахунок функціональної їх оптимізації: доповнення функцій офтальмологічних кабінетів консультативних поліклінік діяльністю створених кабінетів оптометрії.

3. Якісно нових елементів (створення на базі консультативно-діагностичного центру госпітального округу консультативно-лікувального офтальмологічного відділення з хірургічним блоком для проведення амбулаторних хірургічних втручань та денним стаціонаром для лікування хворих з хворобами органу зору та створення в складі лікарень інтенсивного лікування другого рівня офтальмологічних відділень для цілодобового надання медичної допомоги, що поступають до лікарні, та на базі офтальмологічних відділень обласних лікарень міжрегіональних центрів мікрохірургії ока, запровадження системи управління якістю офтальмологічної медичної допомоги, запровадження системи підготовки оптометристів), інтеграція яких з раніше існуючими та функціонально удосконаленими надали системі нових якостей із досягненням головної мети дослідження.

Таким чином, структурну основу системи складають наявні ресурси чинної системи охорони здоров'я. Її впровадження вимагає додаткових фінансових ресурсів на матеріально-технічне забезпечення відповідно до галузевих стандартів існуючих та нових структур за надання офтальмологічної допомоги та створення системи підготовки оптометристів.

Висновки

Обґрутовано систему оптимізації офтальмологічної медичної допомоги населенню в рамках реформування системи медичної допомоги.

Інноваційним є обґрутування принципово нових функціонально-організаційних підходів до організації офтальмологічної допомоги в Україні. Вони полягають у забезпеченні етапності в наданні медичної допомоги хворим на хвороби ока та його придаткового апарату за рівнями медичної допомоги.

Другою інновацією є залучення до надання медичної допомоги хворим з хворобами органу

зору лікарів загальної практики-сімейних лікарів в межах їх компетенції з проведення профілактичної роботи, проведення скринінігу на раннє виявлення патології органу зору та надання не-відкладної допомоги, проведення реабілітації пацієнтів.

Третя інновація полягає у створенні на базі консультивної поліклініки кабінету оптометрії з наданням медичної допомоги в межах компетенції оптометриста; а на базі консультивно-діагностичного центру госпітального округу – консультивно-лікувального офтальмологічного відділення з хірургічним блоком для проведення амбулаторних хірургічних втручань та денним стаціонаром для лікування хворих з хворобами органу зору.

Четверта інновація полягає у створенні в складі лікарень інтенсивного лікування другого рівня офтальмологічних відділень для цілодобового надання медичної допомоги пацієнтам, що поступають до лікарні, та створенні на базі офтальмологічних відділень обласних лікарень міжрегіональних центрів мікрохірургії ока з визначенням показань для госпіталізації у відповідні центри.

П'ята інновація – комп'ютеризація служби із забезпеченням електронного документообігу та єдиного реєстру населення з патологією органа зору в рамках єдиного реєстру пацієнтів.

Шостою інновацією є запровадження сучасної системи контролю якості офтальмологічної допомоги, яка ґрунтуються на локальних клінічних протоколах, в межах госпітального округу та індикаторах якості та ефективності офтальмологічної медичної допомоги.

Сьома інновація – розробка таблиця оснащення структурних підрозділів, що надають офтальмологічну допомогу, відповідно до кращих світових зразків.

Восьма інновація – запровадження системи підготовки оптометристів та безперервної професійної підготовки медичних працівників, що надають медичну допомогу офтальмологічного профілю.

Дев'ята інновація – віднесення офтальмології до спеціальностей хірургічного профілю.

Перспективи подальших досліджень скріовані на вивчення ефективності запропонованої системи оптимізації офтальмологічної допомоги населенню.

Список літератури

1. Здоров'я населення та діяльність охорони здоров'я України : європейський вимір (за даними вибіркових індикаторів бази даних Європейського Регіонального Бюро Всесвітньої Організації Охорони Здоров'я) / Ф. Ф. Ринда, Є. М. Кривенко, Р. Й. Лихотоп [та ін.]; за ред. З. М. Митника. – К. : МОЗ; УІСД, 2010. – 89 с.
2. Здоров'я населення та діяльність системи охорони здоров'я України: реалії, проблеми та шляхи вирішення : [аналіт. матеріали] / В. В. Лазоришинець, В. Г. Бідний, М. В. Банчук; за ред. З. М. Митника. – К. : МОЗ, УІСД, 2010. – 107 с.
3. Лехан В. М. Основні шляхи подальшого розвитку системи охорони здоров'я в Україні : [спільний звіт] / В. М. Лехан, В. М. Рудий; Світовий банк. Європ. коміс. Швед. Агентство з міжнар. Розвитку ; за заг. ред. В. М. Лехан, В. М. Рудого – К. : Вид-во Раєвського, 2005. – 167 с.
4. Лехан В. М. Стратегія розвитку системи охорони здоров'я : український вимір / В. М. Лехан, Г. О. Слабкий, М. В. Шевченко. – К., 2009. – С. 30–31.
5. Нагорна А. М. Проблема якості в охороні здоров'я / А. М. Нагорна, А. В. Степаненко, А. М. Морозов. – Кам'янець-Подільський : Абетка-НОВА, 2002. – 384 с.
6. Організаційні основи структурної перебудови вторинної медичної допомоги / Г. О. Слабкий, Г. Я. Пархоменко, Н. П. Кризина, С. В. Збітнєва // Тези доп. міжнар. наук.-практ. конф., присвячена Всесвітньому дню здоров'я 2012 р. ["Старіння та здоров'я"], (Київ, 5–6 квіт. 2012 р.) // Східноєвроп. журн. громадського здоров'я. – 2012. – № 1 (17). – С. 254–255.
7. Офтальмологічна допомога в Україні за 2006–2011 роки : [аналіт.-стат. дов.] / за ред Р. О. Моісеєнко. – К. : МОЗ України, ДЗ "Центр медичної статистики МОЗ України", НМАПО ім. П.Л. Шупика, 2012.
8. Програма економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» / Комітет з економічних реформ при Президентові України, 2010. – 87 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/content/ker-program.html>. – Назва с екрану.
9. Системи охорони здоров'я – здоров'я – благополуччя // Матеріали Європейської міністерської конф. ВООЗ по системам охорони здоров'я (Таллінн, 25–27 черв. 2008 р.) – Таллінн, 2008.
10. Скринінгові дослідження в практиці сімейного лікаря : виявлення захворювань щитовидної залози та глаукоми / за ред. Г. О. Слабкого. – К. : МОЗ, УІСД, 2011. – 29 с.
11. Слабкий Г. О. Ставлення медичних працівників дитячих лікарень до рівня матеріальної винагороди та стимулювання ефективної праці / Г. О. Слабкий, Г. Я. Пархоменко // Совр. педіатрія. – 2011. – № 6 (40). – С. 36–39.
12. Щорічна доповідь про результати діяльності системи охорони здоров'я України. 2011 / за ред. Р.В. Богатирьової. – К., 2012.
13. Donabedian A. The Epidemiology of quality / A. Donabedian // Inquiry. – 1994. – Vol. 22. – P. 292.
14. Donabedian A. The quality of care: How can it be assessed / A. Donabedian // JAMA. – 1988. – Vol. 260, № 12. – P. 1743–1748.

**ОПТИМИЗИРОВАННА ФУНКЦІОНАЛЬНО-ОРГАНІЗАЦІОННА СИСТЕМА
СПЕЦІАЛІЗИРОВАННОЇ ОФТАЛЬМОЛОГІЧСЬКОЇ ПОМОЩІ В УСЛОВІЯХ
РЕФОРМИРОВАННЯ ОТРАСЛІ ЗДРАВООХРАНЕНИЯ**

Г.А. Слабкий, С.В. Збитнева (Киев)

Представлена система оптимізації офтальмологічної допомоги населенню України в рамках реформування отраслі здравоохранення, яка основана на трьох головних компонентах – структурі, процесі і результативності – і має п'ять складових: структурна перестройка служби, управління службами, усунення кадрового обслуговування, непреривне підвищення якості медичної допомоги, матеріально-техніческе і технологічне обслуговування оптимізованої системи служби офтальмологічної допомоги.

КЛЮЧЕВІ СЛОВА: **офтальмологіческая помощь, система оптимизации, реформирование отрасли здравоохранения.**

OPTIMIZED FUNCTIONAL AND ORGANIZATIONAL SYSTEM OF SPECIALIZED OPHTHALMOLOGIC AID IN CONDITIONS OF HEALTH CARE REFORMING

G.O. Slabkyi, S.V. Zbitneva (Kyiv)

The system of optimization of the ophthalmologic aid has been submitted to the population of Ukraine within the framework of reforming health care which is based on three basic components – structure, process and effectiveness – and has five components: restructuring services, service management, improving staffing, continuous improvement of health care quality, logistical and technological provision of ophthalmologic aid optimized system.

KEY WORDS: **ophthalmologic aid, optimization system, reforming of health care.**

Рукопис надійшов до редакції 12.11.2012 р.
Рецензент: д.мед.н., проф. С.О. Риков